

Temâşâ Görünüm

– *ibrahim-tasci* · 28 Ocak 2025

Neden böyle oldu; bunca güzeller,
Kıymetin bilmeyen elde kaybolmuş,
Beyitler dolduran nice gazeller,
Gönüle düşmeden Dil'de kaybolmuş.
Şimdi revaçtadır kula kulluklar,
Ayaklara paspas, yola yolluklar,
Samimi olmayan sahte dostluklar,
Değeri olmayan Pul'da kaybolmuş.
Bir yarış başlamış çıkar uğruna,
Hançeri saplamış dostluk böğrüne,
Pusulatsız kayık girmez yoluna,
Ummanı bırakıp Göl'de kaybolmuş.
Her şeyi kendince bilmiş sanıyor,
Kırdığı gönülden hüznün akıyor,
Kemiği görünce kuyruk sallıyor,
Çanağa dökülen yal 'da kaybolmuş.
Kibir, gurur tavan yapmış durumda,
Dağlar gibi takındığı kurumda(büyüklük),
İnsanlık, adamlık yok umurunda,
Tıynetsiz düştüğü huy 'da kaybolmuş.
Şimdilik oyalan bu makam ile
Hesabın tutulur hep rakam ile
Ben güçlüyüm diyen firavun bile
Düştüğü nehirde mil'de kaybolmuş.
Nice padişahlar nice sultanlar,
Nefsine yenilip kibre sapanlar,
Allah'ı unutup puta tapanlar,
Rüzgârlı soğukta kum' da kaybolmuş.
Güvenme aldığın dünyalık güce,
Bazen devi bile yenermiş cüce,
Gündüzü bitip de gelmeden gece,
Akşam karanlığı Tan'da kaybolmuş.
İbrahim seyreyle dünya bir resim,
Manasın anlayan ancak bir kesim,
Rızanla vereyim en son nefesim,

Sana kul olmayan Zan'da kaybolmuş.
İ. Taşçı